

ἐλευθερία καὶ διαφορὰν ἐκδήλωσης σὲ κάθε ιδιοσυγκρασία, ποῦ καὶ ἡ ἰδέα κἄν σχολῆς νὰ εἶναι ἀστήρικτη.

Ὁ Ζαρατούστρας μὲ τέτοιο πρωτόγονο πάθος ἀρχίζει ἕναν ὕμνο του στὴ Ζωή :

«Εἶδα στὰ μάτια σου, ὦ Ζωή: εἶδα χουσάφι νὰ λαμπυρίζει στὰ νυκτερινά σου μάτια — αὐτὴ ἡ ἡδονὴ ἐσταμάτησε τὰ κτυπήματα τῆς καρδιάς μου.»

Ἄς εὐχηθοῦμε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Τεχνίτη ποῦ μὲ ὅμοια συγκίνηση θ' ἀντικρύσει τὸ ἀειπάρθενο τῆς Ζωῆς κορμί, γιὰτὶ αὐτὸς θὰ μᾶς χαρίσει τὴν μεγάλη ἀνατριχίλα τῆς Τέχνης.

ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΑ

Μέσα στὸν φόβο καὶ στὲς ὑποψίες,
μὲ ταραγμένο νοῦ καὶ τρομαγμένα μάτια,
λυώνουμε καὶ σχεδιάζουμε τὸ πῶς νὰ κάμουμε
γιὰ ν' ἀποφύγουμε τὸν βέβαιο
τὸν κίνδυνο ποῦ ἔτσι φρικτὰ μᾶς ἀπειλεῖ.
Κι' ὅμως λανθάνουμε, δὲν εἶν' αὐτὸς στὸν δρόμο·
ψεύτικα ἦσαν τὰ μηνύματα
(ἢ δὲν τ' ἀκούσαμε, ἢ δὲν τὰ νοιώσαμε καλά).
Ἄλλη καταστροφή, ποῦ δὲν τὴν φανταζόμεθα,
ἐξαφνικῆ, ραγδαία πέφτει ἐπάνω μας,
κι' ἀνέτοιμος — ποῦ πιά καιρὸς — μᾶς συνεπαίρνει.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ